

ضوابط حفظ حریم و اراضی مجاور راهها در محدوده استحفاظی و حریم شهرها

مصوب مورخ ۶۸/۲/۱

به منظور کنترل ساخت و سازهای اطراف جاده‌های بین شهری و کمربندیها که عموماً منجر به توسعه بی رویه به سمت جاده‌های مذکور می‌گردد ، شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در جلسه مورخ ۶۸/۲/۱ ضوابط زیر را تصویب نمود :

۱- اراضی واقع در حد فاصل جاده‌های کمربندی و محدوده قانونی شهرها و همچنین تا عمق ۱۵۰ متر از حد حریم قانونی راه در بر خارجی جاده‌های مذکور چنانچه در خارج از محدوده استحفاظی طرحهای مصوب جامع یا هادی واقع شده‌اند به محدوده‌های مذکور اضافه می‌گردند مگر اینکه فاصله کمربندی از محدوده و وسعت اراضی فیما بین به حدی باشد که در طول عمر طرح تأثیری در میزان و جهت گسترش شهر نداشته و اجرای مقررات نظارت بر حریم استحفاظی را عملاً غیر ممکن بسازد که تشخیص آن با کمیسیون ماده ۵ شورایی عالی شهرسازی و معماری ایران در شهرهای دارای طرح جامع و مراجع و مقامات مسوول بررسی و تصویب طرحهای هادی حسب مورد خواهد بود .

۲- ایجاد هرگونه ساختمان و تاسیسات تا عمق ۱۵۰ متر ، از بر حریم راه در طرفین جاده‌های واقع در حریمهای استحفاظی و همچنین ایجاد هر نوع راه دسترسی هم سطح به جاده‌های مذکور ممنوع است .

۳- احداث هرگونه ساختمان و تاسیسات در طرفین کلیه راههای بین شهری واقع در محدوده استحفاظی و حریم شهرها به عمق ۱۵۰ متر مربع از بر حریم قانونی راه و همچنین ایجاد راههای دسترسی هم سطح به جاده‌های اصلی ممنوع است مگر در مورد کاربریهای خاص که هم محل کاربری و هم راههای دسترسی لازم عیناً در قالب طرحهای مصوب جامع و تفصیلی و هادی ترسیم شده یا ضوابط مربوط به آنها تعیین شده باشد .

تبصره - تاسیسات لازم برای بهره‌برداری (کاشت ، داشت و برداشت) از زمینهای کشاورزی و باغات و همچنین خطوط پایه‌های انتقال نیروی برق و شبکه‌های مخابراتی ، پلها و تونلهای واقع در مسیر راهها ، لوله‌های انتقال نفت و گاز ، کانالها و شبکه‌های آبیاری خطوط و لوله‌های آبرسانی ، سیل‌بندها و سیل گیرها ، از شمول بندهای فوق مستثنی و تابع قوانین و مقررات مربوط به خود هستند .

کمیسیونهای ماده ۵ یا مراجع تصویب طرحهای هادی بر حسب مورد و در صورت لزوم می‌توانند جاده‌های ارتباطی دیگری را نیز که از شهرها به روستاها و یا نقاط دیگری در اطراف شهر منتهی می‌شوند مشمول این مقررات بنمایند که در این صورت حریم حفاظتی آنها تا ۵۰ متر قابل تقلیل است همچنین در قالب طرحهای به سازی یا هادی روستایی مورد طراحی قرار گیرد تا ۵۰ متر قابل تقلیل است .

(بند ۳ مصوبه به موجب مصوبه مورخ ۶۹/۲/۳ شورایی عالی شهرسازی و معماری ایران به شرح فوق اصلاح شده است .)

۴- کلیه کارگاهها و واحدهای صنعتی و صنفی و تجاری و خدماتی و نظایر آن موجود در دوطرف راههای موضوع این مصوبه می‌بایست به مجموعه‌های متمرکز جدید منتقل شوند .

شهرداریها در مورد حریم موضوع ماده ۹۹ و مراجع مسوول صدور پروانه و نظارت در حدفاصل حریم شهرداری تا محدوده نهایی طرحهای جامع و هادی موظفند محللهای مناسب برای انتقال این گونه واحدها را با همکاری ادارات کل مسکن و شهرسازی استانها بر اساس طرحهای مصوب توسعه شهری تعیین و تسهیلات لازم را برای انتقال فراهم نمایند و وزارت مسکن و شهرسازی با استفاده از امکانات سازمان زمین شهری و خصوصاً با استفاده از اراضی دولتی تحقق امر فوق را تسهیل خواهد کرد .

محللهای قبلی بر اساس تصویب مراجع قانونی مقرر حسب مورد به فضاهای سبز و یا سایر کاربریهای عمومی تبدیل و اعمال هرگونه کاربری خصوصی مغایر با آن ممنوع است